

HOTĂRÎRE nr. 424 din 18 iunie 1991

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia

EMITENT • **GUVERN**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 145 din 12 iulie 1991**

Data intrării în vigoare 12-07-1991

Incetare aplicabilitate conform Anexa 1 din HOTĂRÂRE nr. 859 din 28 iunie 2006 la data 19-07-2006

Guvernul României hotărăște:

Se aprobă Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia, semnat la Windhoek la 14 mai 1991.

PRIM-MINISTRU

PETRE ROMAN

ACORD COMERCIAL din 14 mai 1991

între Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia

Notă *) Traducere.

Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia (denumite în continuare părți contractante), dornice să faciliteze și să dezvolte relații comerciale între cele două țări pe baza egalității și avantajului reciproc, convinse că cooperarea în domeniul schimburilor comerciale este esențială pentru realizarea unei dezvoltări maxime în țările lor,

au convenit următoarele:

Definiții

În acest acord, în cazul în care nu contravine contextului, acord înseamnă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia.

Părțile contractante sau părțile înseamnă Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia.

Articolul 1

În conformitate cu clauzele și condițiile din acest acord și cu legile și reglementările în vigoare în țările părților contractante:

1.1. Fiecare parte va acorda celeilalte părți clauza națiunii celei mai favorizate în toate problemele care privesc comerțul între cele două țări, în special cu privire la taxele vamale și taxele de orice fel impuse asupra sau în legătură cu importul și exportul sau impuse asupra transferului internațional de plăți pentru importuri și exporturi, în legătură cu metoda de percepere a acestor taxe și în legătură cu regulile și formalitățile legate de import și export, inclusiv eliberarea licențelor și în legătură cu toate legile, reglementările și obligațiile afectând distribuția marfurilor importate în teritoriul țării fiecărei părți.

1.2. În consecință, produsele fiecărei țări, importate în teritoriul țării celeilalte părți, nu trebuie să fie supuse, în ceea ce privește problemele la care se face referire în paragraful 1.1. al acestui articol, la nici o taxă sau impozit mai mare sau la nici o reglementare sau formalitate mai oneroasă decât acela la care sînt sau pot fi supuse în viitor produsele asemănătoare ale unei țerte țări.

1.3. În mod similar, produsele exportate din teritoriul țării oricărei părți și destinate teritoriului țării celeilalte părți nu trebuie să fie supuse, în ceea ce privește problemele la care se face referire în paragraful 1.1. al acestui articol, la nici o taxă sau impozit mai mare sau la nici o reglementare sau formalitate mai oneroasă decât acelea la care sînt sau pot fi supuse în viitor produsele destinate teritoriului unei țerte țări.

1.4. Orice avantaj, favoare, privilegiu sau imunitate care a fost sau poate fi acordată în viitor oricărei părți în legătură cu problemele la care se face referire în paragraful 1.1. al acestui articol, oricărui produs original din orice țară țertă sau destinat teritoriului unei țări țerte, trebuie să fie acordată imediat și necondiționat produselor similare originare din sau destinate teritoriului țării celeilalte părți.

1.5. Prevederile paragrafului precedent nu trebuie să se aplice la:

1.5.1. orice avantaj care a fost sau poate fi acordat în viitor de către fiecare parte țărilor învecinate pentru a facilita traficul de frontieră;

1.5.2. orice avantaj care rezultă dintr-o uniune vamală sau o zonă de comerț liber sau o zonă monetară la care oricare dintre părți poate să fie membră.

Articolul 2

2.1. Produsele fiecărei țări, după ce a fost în tranzit prin teritoriile uneia sau mai multor țări terțe, nu trebuie să fie, la importul lor în teritoriul celeilalte țări, supuse la taxe sau impozite mai mari decît acelea la care ar fi supuse, dacă ar fi importate direct din teritoriul unei astfel de țări.

2.2. Prevederile paragrafului precedent sînt aplicabile și la marfurile care, în timpul transportului lor prin teritoriul unei țări terțe, sînt supuse transbordării, reambalării și stocării.

Articolul 3

Părțile contractante convin să acorde libertate de tranzit prin teritoriul fiecărei părți pe rutele cele mai convenabile tranzitului internațional, pentru produsele de orice origine în drum spre și de la teritoriul țării celeilalte părți.

Articolul 4

4.1. Fiecare parte va excepta de taxe vamale și alte taxe mostrele de marfuri și materialul publicitar ale celeilalte țări care sînt importate în teritoriul sau sau introduse temporar și scoase din teritoriul sau.

4.2. În conformitate cu legile și reglementările interne în vigoare, fiecare parte va acorda tratamentul națiunii celei mai favorizate în ceea ce privește exceptarea de taxe vamale și alte taxe a următoarelor articole ale celeilalte părți care sînt introduse temporar sau scoase din teritoriul sau:

4.2.1. articole destinate testărilor și experiențelor;

4.2.2. articole destinate expozițiilor, competițiilor și tirgurilor;

4.2.3. scule folosite de monteurii pentru asamblarea și instalarea echipamentului;

4.2.4. articole care trebuie să fie reparate și prelucrate și materiale necesare prelucrării sau reparării;

4.2.5. containere de marfuri importate sau exportate.

Articolul 5

5.1. În înțelesul acestui acord, marfurile originare din România vor fi considerate ca produse românești, iar marfurile originare din Namibia vor fi considerate ca produse namibiene.

5.2. Următoarele categorii de marfuri vor fi considerate ca fiind crescute sau produse integral în teritoriul țării unei părți contractante:

5.2.1. produse minerale extrase din solul sau;

5.2.2. produse vegetale recoltate sau strinse din teritoriul sau;

5.2.3. animale vii născute și crescute în teritoriul sau;

5.2.4. produse silvice recoltate în teritoriul sau;

5.2.5. produse obținute în teritoriul sau din animale vii;

5.2.6. peste și alte produse marine recoltate din teritoriul sau sau din zona sa economică marină;

5.2.7. produse obținute în teritoriul sau, exclusiv din produsele specificate la pct. 5.2.1. și 5.2.5. de mai sus.

Articolul 6

6.1. Marfurile care vor face obiectul acestui acord vor fi stabilite din timp în timp prin înțelegerea dintre organele desemnate în art. 9 din acord, aceste înțelegeri urmînd să fie consemnate în scris.

6.2. Ambele părți vor lua măsuri astfel încît schimbul de marfuri dintre cele două țări să se facă pe baza principiului comerțului echilibrat.

6.3. Țara de origine a marfurilor fabricate în teritoriul țării unei părți contractante și importate în teritoriul țării celeilalte părți va fi determinată în conformitate cu regulile de origine ce vor fi convenite între părțile contractante.

6.4. Pînă cînd regulile de origine se vor conveni, conform clauzei 6.3. a acestui articol, țara de origine a marfurilor manufacturate schimbate între cele două țări va fi stabilită în conformitate cu legile și reglementările în vigoare în țara importatoare.

6.5. În perioada de valabilitate a acestui acord, părțile contractante vor face eforturi pentru creșterea volumului comerțului dintre cele două țări.

6.6. În conformitate cu legile și reglementările lor respective, părțile contractante se vor strădui să faciliteze exportul către și importul din cealaltă țară a serviciilor și marfurilor care sînt disponibile în acest scop, inclusiv eliberarea de licențe de import și export pentru care, conform legilor din fiecare țară, astfel de licențe sînt cerute.

Articolul 7

7.1. Prevederile art. 6 nu afectează drepturile persoanelor fizice și juridice române și ale persoanelor fizice și juridice namibiene de a încheia, între ele, tranzacții comerciale pentru importul și exportul marfurilor neincluse în listele menționate în art. 6.

7.2. Autoritățile competente ale ambelor părți vor lua în considerare, în spiritul unei reale cooperări, cererile respective de a importa și exporta marfurile prevăzute în articolul prezent.

Articolul 8

Importul și exportul marfurilor menționate în art. 6 și 7 vor fi efectuate în conformitate cu legile și reglementările de import, export și control valutar în vigoare în România și Namibia, pe baza contractelor dintre persoanele fizice și juridice române, pe de o parte, și persoanele fizice și juridice namibiene, pe de altă parte.

Articolul 9

9.1. Prin prezentul acord, Guvernul României desemnează Ministerul Comerțului și Turismului, iar Guvernul Republicii Namibia desemnează Ministerul Comerțului și Industriei ca organe pentru implementarea acestui acord și a altor probleme legate de acesta.

9.2. Fiecare parte contractantă va avea dreptul să desemneze în scris, în orice moment, orice alt organ corespunzător, organizație sau minister în locul celui deja desemnat în paragraful precedent.

9.3. Fiecare parte contractantă va permite celeilalte părți contractante, în condiții ce se vor stabili, să înființeze o reprezentanță comercială pentru promovarea și dezvoltarea comerțului și cooperării tehnice și economice dintre țările lor.

Articolul 10

Părțile contractante vor rezolva orice problema, disputa sau diferend dintre ele, izvorite din acest acord, prin consultări reciproce și negocieri.

Articolul 11

11.1. Pentru implementarea efectivă a prevederilor acestui acord, părțile contractante sînt de acord să stabilească o comisie mixtă guvernamentală pentru comerț și cooperare tehnică și economică, compusă din reprezentanți ai părților contractante.

11.2. Comisia mixtă guvernamentală pentru comerț și cooperare tehnică și economică va avea următoarele sarcini:

11.2.1. de a urmări implementarea acestui acord;

11.2.2. de a recomanda marfurile care formează obiectul acestui acord, conform art. 6.1., precum și orice adăugiri sau eliminări efectuate din timp în timp;

11.2.3. să propună reguli de origine conform art. 6.3.;

11.2.4. să promoveze realizarea unui comerț echilibrat între cele două țări ale părților contractante;

11.2.5. să sugereze măsuri pentru extinderea legăturilor comerciale și a cooperării economice între cele două țări.

11.3. Comisia mixtă guvernamentală pentru comerț și cooperare economică și tehnică se va întrîni o dată pe an sau la intervale stabilite de comun acord de cele două părți, într-un loc ce se va conveni.

Articolul 12

Părțile convin că toate plățile între România și Namibia care rezultă din prezentul acord să fie efectuate în devaliză liber convertibilă, prin canalele bancare normale, în conformitate cu legile și reglementările privind devaliză, în vigoare în țările lor.

Articolul 13

Fiecare parte contractantă poate, prin notificare scrisă, prin canalele diplomatice, să prezinte celeilalte părți o cerere de modificare sau revizuire a acestui acord.

Astfel de modificări sau revizuriri vor fi făcute cu acordul scris al ambelor părți și vor intra în vigoare după îndeplinirea procedurilor prevăzute în art. 14.

Articolul 14

14.1. Acest acord va intra în vigoare la data schimbului de note confirmînd că fiecare parte contractantă a îndeplinit în totalitate formalitățile sale interne pentru intrarea în vigoare și va rămîne în vigoare o perioadă de trei ani.

14.2. Acest acord se va extinde automat pentru perioade adiționale de cîte un an, dacă nici una dintre părțile contractante nu notifică celeilalte părți, în scris, despre intenția sa de a denunța acordul, cu 90 de zile înainte de expirarea fiecărei perioade.

14.3. În cazul expirării acordului, prevederile sale și prevederile oricăror protocoale separate, contracte și acorduri făcute pe baza acestuia vor continua să guverneze orice obligații și acțiuni neîndeplinite la data expirării acordului, asumate și începute în timpul valabilității acestuia, pînă cînd acestea vor fi îndeplinite integral.

Drept pentru care reprezentanții părților contractante au semnat acest acord.

Semnat la 14 mai 1991, în două exemplare originale în limba engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru și în numele

Guvernului României

Dr. Napoleon Pop

Pentru și în numele

Guvernului Republicii Namibia

Ben Amathila
